

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 331. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262154112/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

den beboede dets inderste Gemakker. Med værdig Rolighed saae han altsaa paa, at Kræmmeren udkrammede baade sine Varer og sine Eventyr for de smukke Øine og de nysgjerrige Øren. Hvad der forresten gjorde ham end mere tryk, var den Omstændighed, at *Kristense*, hans deilige Søster, der tillige med ham fra Barndommen af havde kjendt *Niels Studtmann*, holdt saa meget af denne og lagde saa lidet Dølgemaal paa sin Kjærlighed, at den flygtige Kræmmer selv, ganske overvundet heraf, i hendes Nærhed ligesom overgav sig paa Naade og Unaade, og viste sig ligesaa venlig og forekommende mod hende, som mod den fornemme Frøken.

Hr. *Eiler Ged* bemærkede meget vel de to unge Mænds forliebte Adfærd og indsaac grant, hvad deres Mening var; men denne Tanke bragte ham *kun* til at smidske. Han strøg sig om sit Skjæg og lod Sagen gaae sin Gang. Det kunde jo intet Øieblik falde *ham* ind at give sin Datter til en Ufrelse; og dette lod han dem ogsaa ved enhver Leilighed uden Omsvøb forstaae. Han lod dem vel ikke kaste i Hundehullet, som mangen anden mandhaftig Ridder vilde have gjort, ikke heller smide paa Porten; ja, han viste dem end ikke bort med Haan, aldenstund de endnu ikke havde forlangt, hvad deres Hjerter begjærede. Han var selv en god Mand, han havde i Borre tømt mangt et godt Kruus i Laug med *Mikkel Boel* og havde været god Ven og Kammerat med den bortrømte Broder. Men den vigtigste Grund til hans Maadehold var, at han ikke ret vel *turde* behandle Ungersvendene ilde af Frygt for sin Datter, der i Eet og Alt beherskede ham og gik, som man siger, ind og ud af ham med Træskoe.